

Spektakl profilaktyczny naszymi oczami

Dnia 21 listopada 2015 roku w Dębnowskim Ośrodku Kultury odbyła się 24 rocznica działalności Klubu Abstynenta „Życie”. Jak co roku, chętni uczniowie wraz z panią Wiolettą Rafałowicz przygotowywali na wspomnianą wcześniej uroczystość przedstawienie profilaktyczne. W tym roku scenariusz pt. "Umiesz się wyrwać?" napisała Wiktoria Jelińska, a zagrały role: Aleksandra Bińkiewicz, Wiktoria Łomiak, Klaudia Kreczmer, Zuzanna Kuszyk, Joanna Jokiel oraz Michaela Dalidowicz.

Jednak Wiktoria nie była tylko scenarzystą, lecz także choreografem i kostiumografem. Wpadła na wiele dobrych pomysłów, które wykorzystaliśmy w spektaklu. Wymyśliła, że Asia będzie takim jakby czarnym charakterem i do tego bierze specjalny, cały czarny kostium oraz pomaluje twarz. Natomiast nasza piątka była tylko niewinnymi ludźmi, którzy mieli problemy z nałogami, co miały symbolizować całe białe stroje. ... Str. 3

J.S.

Młodzieżowe Wybory Parlamentarne

Dnia 23 października 2015 roku w Gimnazjum Publicznym im. Arkadego Fiedlera w Dębnie odbyły się Młodzieżowe Wybory Parlamentarne. Nasza szkoła wzięła udział w projekcie mającym na celu propagowanie wśród młodych ludzi idei czynnego udziału w wyborach. Coraz mniej obywateli naszego kraju udaje się na wybory, żyjąc w przekonaniu, że jeden głos nic nie zmieni. ... Str. 3

A.J.

Moda z dawnych lat, czyli podróż w czasie

Pokaz mody może być alternatywną lekcją historii. Coś takiego wspomina się bardzo przyjemnie. Oglądać takie kreacje to jak przenieść się w czasie. Podróże w czasie połączone z uczeniem i dowidywaniem się nowych rzeczy brzmi świetnie, takie też jest!

W piątek 16 października 2015 roku w Miejskiej Bibliotece w Dębnie odbył się pokaz strojów historycznych, wykonanych przez panią Magdalenę Bekier – Hein. Na sali przygotowanej na wzór wybiegu, modele chodzący po długim, wąskim dywanie między rzędami ustawionych po jego bokach krzeseł, prezentowali różne osiemnastowieczne kreacje.

Tradycyjnie pani dyrektor rozpoczęła pokaz powitaniem gości i przedstawieniem krawcowej. Następnie pani Magdalena powiedziała ogólnikowo parę słów o swoich pracach i pokaz się rozpoczął. Autorka z niesłychanym zapałem i dokładnością komentowała każdą suknię bądź mundur. ... Str. 3

Z głową pełną pomysłów

Tradycją Gimnazjum Publicznego im. Arkadego Fiedlera w Dębnie stało się przygotowywanie inscenizacji najstynniejszych i najbardziej lubianych bajek. Dwa lata temu był to „Kot w butach”, w ubiegłym roku „Złota rybka”. W tym roku przyszedł czas na „Jasia i Małgosię”. Z autopsji wiem, że jest to jedna z ulubionych bajek wielu dzieci. Nasze starania co roku oceniane są przez maluchy z Przedszkola nr 1 w Dębnie, które zawsze z zaciekawieniem i wielką radością oglądają nasze przedstawienia. Projekt „Biblioteka dzieciom” nadzorują panie: Renata Kunisz oraz Maria Paliwoda.

Praca nad inscenizacją bajki rozpoczęła się od doboru ról. Na szczęście jednogłośnie orzekliśmy, że do poszczególnych ról idealnie wręcz pasują: Agata Dembkowska – Małgosia, Barbara Dembkowska – Jaś, Joanna Jokiel – Macocha, Hubert Suda – Ojciec, drwal, Wiktoria Jelińska – Baba Jaga, Aleksandra Jelińska – Narrator, bajarz.

Następnie przeczytaliśmy tekst z podziałem na role, wykreśliśmy zbędne kwestie oraz dodaliśmy autorskie dialogi. Umówiliśmy się na terminy prób (nie było problemu z planem lekcji, gdyż cała grupa to uczniowie klasy IIIa) i rozpoczęliśmy pracę. Powoli uczyliśmy się kwestii na pamięć, szukaliśmy odpowiednich strojów, przydatnych rekwizytów, które wzbudzą ciekawość dzieci, obmyślaliśmy scenografię. Okazało się, że każdy z nas ma głowę pełną pomysłów, co niezwykle pomogło nam w przygotowaniach. Największą zmurą aktorów okazało się być o wiele za szybkie tempo wygłaszania kwestii oraz głośne mówienie. Nie każdy miał wyćwiczony aparat głosowy, więc nie obyło się bez ćwiczeń. Mimo wszystko udało nam się opanować nasze niedoskonałości.

Kiedy nadszedł dzień występu, każdy z nas był nieco zestresowany. W naszych głowach kołatały się myśli: „Czy dzieciom spodoba się nasz występ? Nie znudzą się? A co jeśli zapomnę tekstu?”. Wszystkie negatywne myśli minęły, gdy ujrzeliśmy w drzwiach radosne twarze dzieci. Pomogliśmy im zdjąć kurtki i kamizelki odblaskowe, po czym wskazaliśmy im miejsca, gdzie mają usiąść. Na „scenie” została Agata, która przywitała się z dziećmi oraz pokazała im wystawę prac plastycznych uczniów naszej szkoły, a pozostali aktorzy udali się do garderoby. Po chwili wszyscy wyszliśmy na scenę, aby przedstawić dzieciom kilka zagadek dotyczących bajek.

W końcu przyszedł czas na przedstawienie. Wszystko poszło zgodnie z planem. Dzieci oraz panie nauczycielki nagrodziły nas gromkimi brawami. W podziękowaniu otrzymaliśmy pamiątkową biedronkę oraz słodkości. My natomiast przekazaliśmy na ręce wychowawczynie książeczki dla dzieci oraz kolorowanki z postaciami z bajki „Jaś i Małgosia”. Ponadto każdemu z dzieci wręczyliśmy po kilka cukierków.

Cieszę się, że dwukrotnie miałam okazję wziąć udział w projekcie „Biblioteka dzieciom”. Wielką radością było dla mnie ujrzeć szczęście w oczach dzieci, które przyszły obejrzeć nasze przedstawienie.

Aleksandra Jelińska

Ile szczęścia jest w naszym życiu?

Życie to długa podróż, którą każdy musi przebyć, zdobywając jak najwięcej doświadczenia i pozytywnych wspomnień. Mimo chęci, nie zawsze wszystko idzie dobrze, ale czy to sprawia, że życie jest nieszczęśliwe?

Kiedy tak naprawdę mogę powiedzieć „Jestem człowiekiem szczęśliwym”? Wtedy, kiedy potrafię się cieszyć każdym radosnym zdarzeniem, które mnie spotyka. Od czego zależy ilość szczęścia? Od tego, czy potrafimy je dostrzec i celebrować.

Każdy ma w sobie jakieś pokłady szczęścia, ale nie każdy potrafi je odkryć i uzewnętrznic. Pozytywne nastawienie jest w życiu bardzo pomocne i przydatne. Czyż nie jest tak, że za każdym razem, gdy stanie się coś, co nas cieszy, chcemy iść na przód? Pozytywne emocje nas zwyczajnie napędzają. Jeśli nie dostrzegamy radosnych chwil, życie staje się takie, jak je postrzegamy - szare i ponure. Nikt nie chce tak żyć. Dlatego też musimy raz wprawić w ruch nasze małe perpetuum mobile, żeby potem bez ustanku czerpać z niego korzyści. Jeśli chcemy być szczęśliwi, nauczmy się „cieszyć z małych rzeczy”, tak jak śpiewała Sylwia Grzeszczak, a nasza ziemská podróż stanie się o wiele lepsza.

Wiktoria Jelińska

Moda z dawnych lat, czyli podróż w czasie

(...) Pierwszy kostium był strojem bogatego wojewody. Model miał na sobie długi płaszcz z ręcznie obszywanymi guzikami i dreispitz – kapelusz w trzy szpice. Charakterystyczna peruka dokładnie zakrywała włosy, a delikatne jedwabne rękawiczki – dłonie.

Kolejny strój był dość wyjątkowy, gdyż była to suknia balowa uszyta na wzór kreacji podpatrzonej z obrazu. Modelka miała nakrycie głowy i ozdobę na szyi. Cerę miała bladą, na modłę oświeceniowych szlachcianek, brwi lekko przyciemnione i delikatnie pomalowane usta.

Kolejnymi kreacjami były stroje dość zamożnej mieszczałki, nieco biedniejszej karczmarki, damy w sukni przeznaczonej na audiencje lub bale u króla, a także szaro – bura, lniana suknia wieśniaczki. Przedstawionych kreacji, wykonanych z niesamowitą dokładnością, było o wiele więcej. Jednak to, co pani Magdalena przygotowała na koniec, było najciekawszą i najbardziej autentyczną częścią pokazu.

Po wejściu ostatniej modelki, służki, na wybieg, pani Bekier schowała się za ustawiony z tyłu parawan, a służąca pomogła jej się przygotować. Po kilku chwilach autorka pokazu wyłoniła się zza płóciennej ścianki odziana w osiemnastowieczną bieliznę. Krótko o niej opowiedziała i przy pomocy swojej służki, zaprezentowała, jak ubiera się suknię balową. Gdy już była gotowa, na salę wszedł model w stroju oficera i para młodych szlachciców. Przedstawili piękny oświeceniowy taniec. Kiedy muzyka ucichła, pani dyrektor podziękowała pani Magdalenie i wręczyła jej książkę traktującą o strojach z dawnych lat. Pani Bekier podziękowała i zaprosiła gości na poczęstunek.

Wydaje mi się, że taki pokaz jest dobrą alternatywą dla lekcji historii. Rzeczy, które tam zobaczyłam i usłyszałam, nie znajdzie się w podręcznikach. Mam nadzieję, że dane mi będzie jeszcze raz coś takiego zobaczyć. Może teraz inna epoka?

Wiktorja Jelińska

W.J.

Spektakl profilaktyczny naszymi oczami

(...) Godzinę przed rozpoczęciem, spotkałyśmy się w DOK-u na próbie generalnej. Po przećwiczeniu wszystkich scen nie obawiałam się o nasz występ - wiedziałam, że wszystko mamy dopięte na ostatni guzik. A co inni czuli podczas występu?

Zuzia Kuszyk: „Nie byłam zestresowana, ale jednocześnie chciałam wypaść jak najlepiej. Czułam, że pójdzie nam dobrze.”

Asia Jokiel: „Podczas występu byłam wyjątkowo spokojna. To pewnie dlatego, że miałam dobrze opanowany tekst i szczegółowe wskazówki od autorki scenariusza - Wiktorii. Spektakl był dla nie bardzo przyjemnym doświadczeniem. Chętnie kiedyś znów zaangażuję się w podobne przedsięwzięcie.”

Wiktorja Jelińska: „Podczas występu byłam zestresowana, ale kiedy pierwsza scena się udała, poczułam ulgę i ze spokojem siedziałam, oglądając dalej.”

Po udanym występie dostaliśmy ogromne brawa od publiczności. Cieszę się, że miałam okazję po raz kolejny przed nią występować.

Michaela Dalidowicz

Młodzieżowe Wybory Parlamentarne

(...) Inaczej dzieje się, gdy myśli tak znaczna część społeczeństwa. W przeddzień wyborów delegacja uczniów (Aleksandra Jelińska, Katarzyna Azarkiewicz, Wiktorja Jelińska, Michaela Dalidowicz, Joanna Jokiel, Julia Gąsior, Mateusz Lenzion oraz Damian Sulich) wyjaśniła w każdej klasie czym są wybory parlamentarne, jak przebiegają, jakie mamy partie polityczne oraz jakie są ich główne założenia i cele.

W miniony piątek nastąpił długo wyczekiwany dzień. Na pierwszym piętrze w szkole zasiadała komisja (Joanna Jokiel, Wiktorja Jelińska, Aleksandra Jelińska, Michaela Dalidowicz), która nadzorowała przebieg wyborów oraz podliczała wyniki. Przebiegiem całej akcji zajęły się: pani Magdalena Umińska oraz pani Beata Dziadul.

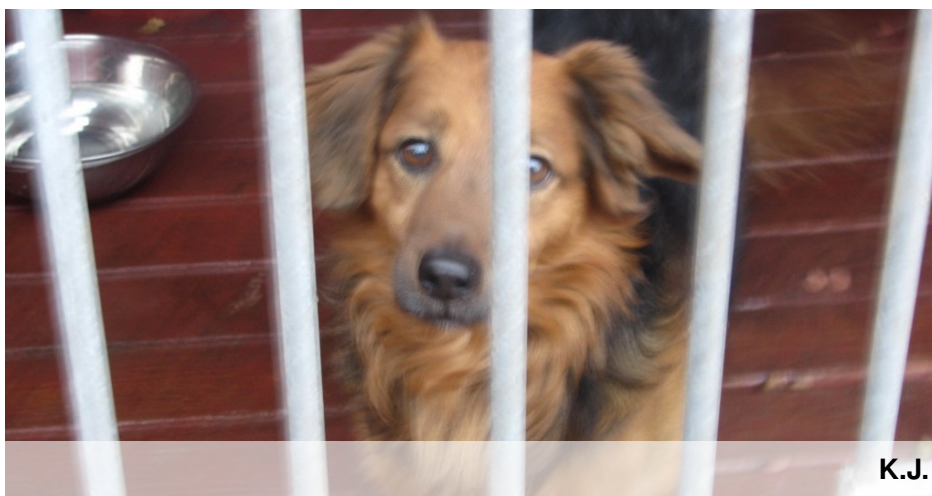
Najwięcej głosów otrzymały następujące partie: KORWiN – 132, Prawo i Sprawiedliwość – 98, Kukiz`15 – 82, Platforma Obywatelska – 69, Polskie Stronnictwo Ludowe – 23, Partia Razem – 20, KW Nowoczesna Ryszarda Petru – 16, Zjednoczona Lewica – 14.

O projekcie wypowiedziała się jego koordynatorka – pani Magdalena Umińska: „W ogólnopolskim programie „Młodzi Głosują” bierzemy udział od kilkunastu lat. Przyświeca nam jeden cel – uświadomić młodym ludziom, jak ważne jest uczestnictwo w wyborach. Mawiamy często: „Masz głos, masz wybór”, dzięki temu zwiększamy szansę na to, że sprawy społeczeństwa i państwa potoczą się tak, jakbyśmy tego pragnęli najbardziej. Pamiętajmy: demokracja to władza ludu, ale nie tego, który siedzi w domu”. Co o wyborach sądzą uczniowie naszej szkoły? „Wybory w szkole są bardzo dobrym pomysłem. Teraz wiem, jak to wygląda w praktyce i czuję się, jak na prawdziwych wyborach” – mówi Jagoda z IIIa. Zuzia uważa, że: „Wybory w szkole mogą zapobiec popełnianiu błędów podczas prawdziwych wyborów w przyszłości.”

Mam nadzieję, że młodzi uczniowie naszej szkoły w kolejnych latach także będą mogli uczestniczyć w tym, jakże ciekawym i potrzebnym, projekcie.

Aleksandra Jelińska

Przemoc wobec zwierząt

K.J.

Bardzo często spotykam się z brakiem szacunku, wrażliwości wobec psów, kotów, chomików, świnek morskich, które uczestniczą codziennie w naszym życiu. Coraz więcej media informują nas o przemocach wobec zwierząt, które są słabsze, bezbronne, którym powinniśmy zapewnić opiekę. Zwierzęta zachowują się tak, jakby wiedziały, co czujemy. Pocieszają nas, kiedy jesteśmy smutni. Towarzyszą nam w dobrych i złych chwilach. Niektórzy ludzie są wobec nich okrutni! Biją, kopią, głodzą, podpalają... katuszą w niewyobrażalny sposób, często nie ponosząc za to żadnej kary. Nie tylko dorośli są sprawcami tych czynów, nawet dzieci w wieku przedszkolnym używają przemocy wobec zwierząt. Traktują np. psa jak kolejną zabawkę, która jak się znudzi można oddać lub wyrzucić. Często widziałam i słyszałam, że dzieje się tak za pozwoleniem rodziców. To oni powinni uczyć dziecko opieki nad żywym stworzeniem, szanować je i kochać.

Wszystkie zwierzęta mają równe prawa do życia i istnienia. Każde z nich ma prawo oczekiwać od człowieka, poszanowania, opieki i ochrony. Żadne z nich nie może być maltretowane fizycznie ani psychicznie. Nie można ograniczać im wolności.

Zbyt często zdarzają się przypadki ich okrutnego traktowania. Ostatnio kolejna straszna historia ujrzało światło dzienne. W województwie warmińsko-mazurskim właściciele pobili i zagłodzili do nieprzytomności trzy psy. Dzięki interwencji dobrych ludzi zostały one odebrane opiekunom w obecności policji i mediów. Na miejscu znaleziono tylko dwa zwierzęta. Właściciele raz twierdzili, że trzecia suczka uciekła, a drugi raz, że nie żyje. Kiedy zagrożono im sadem, pokazali wszystkim miejsce, daleko od domu, gdzie pod stertą gałęzi leżała sunia, pobita, jęcząca. Wszystkie psiaki w bardzo ciężkim stanie trafiły do lecznicy, walczą o życie... Mam nadzieję, że pseudo opiekunowie tych zwierząt poniosą karę. Takich okrutnych historii jest bardzo dużo.

W Polsce istnieje już wiele organizacji, które zajmują się ochroną praw zwierząt. Są to między innymi: Viva, OTOZ Animals, Straż dla zwierząt. Dzięki nim uratowano wiele istnień.

Jeżeli zauważysz, że ktoś znęca się nad zwierzęciem, zawsze możesz coś zrobić. Nigdy nie ma sytuacji bez wyjścia. Dobra wola, działanie, może przynieść wiele dobrego dla krzywdzonej istoty i dla poprawy losu zwierząt w najbliższym otoczeniu. Każde maltretowanie zwierzęcia, znęcanie się nad nim, powinniśmy zgłaszać do straży miejskiej, komisariatu policji, najbliższej jednostki weterynaryjnej.

Uważam, że za każdą przemoc oraz zaniedbywanie zwierząt powinny być stosowane kary, które będą odpowiadały tym strasznym czynom.

Julia Chmiel

Czy we wszystko można wierzyć?

We wstępie wyjaśnię, co to jest webinarium, ponieważ jest to pojęcie nowe i być może nie wszystkim znane. Jest to rodzaj internetowego seminarium, prowadzonego i realizowanego za pomocą technologii webcast. Nagranie z tego rodzaju spotkania online możemy obejrzeć na YouTube. Chciałabym się podzielić wrażeniami po obejrzeniu webinarium pt. „Manipulacja w mediach”. Jest ono powiązane z projektem, w którym nasza szkoła bierze udział – „Nie bądź obojętny/obojętna”. Jego celem było uświadomienie nam, jak jesteśmy manipulowani przez media. Pochopnie oceniając, prowadzimy do dyskryminacji, a nasz projekt ma na celu zapobieganie temu zjawisku. Przemawiała pani Justyna Suchecka, dziennikarka „Gazety Wyborczej”, która zwykle pisze o młodzieży. Każde jej słowo zostało poparte przykładami, z jakimi możemy się spotkać na portalach społecznościowych, w telewizji i w Internecie. Najczęściej pani Justyna poruszała temat uchodźców, który jest jej bliski. Pokazała, jak jesteśmy łatwowierni i jak pochopnie oceniamy. Znamy polskie przysłowie „Nie oceniaj książki po okładce”, jednak nie stosujemy tego w praktyce. Czytając tylko nagłówek, oceniamy. A przecież nie wszyscy są szczerzy i nawet tysiące ludzi mogą się mylić. Obejrzenie tego filmiku nauczy każdego z nas czegoś nowego. Pokaże to, co media starają się ukryć i to o czym się oficjalnie nie mówi. Sposób prowadzenia webinarium uważam za bardzo dobry. Pozwala on na kontakt z szerokim gronem odbiorców. Jednak ma on swoje wady. Po pierwsze, potrzebny jest Internet, aby go obejrzeć. Po drugie, jest on dość długi, a kamerka prowadzącej czasami się zacinęła. Pomimo swoich minusów nie żałuję, że poświęciłam ponad godzinę na oglądanie tego webinarium. Treść i przesłanie, jakie ono niosło, trafiło do mnie i dużo zrozumiałam. Otworzyło mi oczy na manipulację i zakłamanie mediów w naszym kraju i na całym świecie.

Zuzanna Kuszyk

Redakcja Gimnazjaka

Adres:

Gimnazjum Publiczne im. A. Fiedlera
ul. Jana Pawła II 1, Dębno
www.gpdębno.com

Redaktor naczelny:

Wioletta Rafałowicz

Redaktorzy bieżącego numeru:

Julia Chmiel, Michaela Dalidowicz, Aleksandra Jelińska, Wiktoria Jelińska, Zuzanna Kuszyk

Autorzy fotografii:

Jarosław Fossa, Kinga Jakóbczyk, Aleksandra Jelińska, Wiktoria Jelińska, Maria Paliwoda, Jagoda Szymczyk

Skład:

Dorota Sałańska

J.F.